

КАМЕН БРЯГ

Да посрещна първото утро на месец юли край морето е отколешна моя мечта, която все не се сбъдваше. Но тази година Йожи предложи да отидем на Камен бряг и да посрещнем слънцето с хипарите от цяла България. С него се познаваме от едно ходене на Приморско преди 33 години, където изкарахме 14 забележителни дни в една каравана на къмпинг Романтика. То ако разкажа за тогава и покажа старите чернобели снимки на македонки и рускини май ще е много по-интересно, но далечната 1978 г. отдавна е в историята?!

Та тръгнахме вечерта към 23 часа на 30.07. и към 2 часа бяхме във Варна, а на 3.30 часа – вече на самия Камен бряг. Пътуването не беше скучно, щото имаше да си говорим за толкова много неща. Последните километри карахме след една кола на телевизията и заедно с нея се паркирахме на 50-тина метра от сцената.

Концертът започна в 4.30 часа с изпълнения на варненците от група РЕВ, след това на сцената се качиха момчетата от БТР, а в 5.32 ч. започна изпълнението на Джон Лоутън. Вокалистът на Uriah Heep изпя култовата песен July Morning в момента, когато даже слънчевият диск се опита да пробие облаците и да се покаже.

Опит на Слънцето да се покаже зад облаците.

Организацията на мероприятиято беше перфектна. За сигурността на участниците на Джулая имаше добра охрана, а 1,5-километрова лента предпазваше да не падне някой пиян от стръмния бряг. Бяха се събрали хора всякакви – млади, стари, почитатели на рока и какви ли не други. От разпънатите палатки и паркирани коли се беше образувало малко градче. Въпреки че беше среднощ, работеха няколко кебапчийници и магазини за сувенири разположени в каравани. Ние разгледахме всичко: първо преди концерта на тъмно, а после обиколихме отново и на светло. Много култово място си е това Камен бряг. То на следващите снимки всичко се вижда много добре.

Солистът Джон Лоутън изня Юлско утро в различен аранжимент, но то оригиналът всеки може да си го слуша и на запис, а тук да чуем нещо по-различно.

Отгледахме си на палатки и оборудване за къмпинг, но Йожси най се впечатли от кемперите – камионите каравани, в които може да се живее, като ни изгонят от къщи!.

Сцената.

Народ много.

Малки, големи – всякакви!

Красотите на Камен бряг

Към 7.30 ч. хората почнаха да се изнасят и ние също отпътувахме. Аз все си мислех, че ще забием някъде още по на север, но Йожи с шофьорския си усет предвиди, че колкото повече се отдалечаваме от Търново, то увеличаваме изминатите километри и изразходваното гориво. Оказа се, че и двамата не сме ходили в Балчик и решихме да потърсим място за разпъване на палатките някъде там. И намерихме наистина прекрасно място точно до калолечебницата в Тузлата. На снимката се вижда.

Палатката е вече на брега на морето.

Цял живот сме мечтаели да опънем палатки на самия бряг на морето и ето мечтата ни се сбъдна.

Доволният Йोजи

Лагерът в завършен вид.

За лагерното ежедневие няма какво много да се разказва, но главното беше спане и ядене. Пържени тиквички росли в село Дъскот и разбира се Докторова манджа. Дълго е да се обяснява защо се казва „докторова“, но наименованието идва от най-великия доктор (учил 15 години медицина) Ефраим Санчес Моралес от Панама, който я приготвяше в общежитието в София. Но да ти я наготви самият Йोजи и то на брега на морето...нямам думи да го обясня!

Не по-малко великият доктор Йोजи пържи тиквички.

Валя ни и дъждец, но повечето време си беше много жегаво.

Плажът

Температурата на водата по Северното море я даваха 21 градуса, но в нашето заливче си беше много по-топла и се къпах достатъчно. Е, дъното не беше идеално за влизане, но след това можеше да се плува - доста е плитко, а водата, ако няма вълни се затопля.

Малко каменисто, но бях изчистил място за влизане.

В далечината се вижда курортен комплекс Албена.

Бялото Рено 19 е на Йожи „малката” кола, която три дни ни вози безпроблемно.

В цялото заливче имаше само още една компания, но както се вижда на снимката достатъчно отдалечена от нашия лагер. Въобще тихо и спокойно място. В другата посока се намираше Калолечебницата.

Калолечебницата.

В тази болница може да лекуват ставни и гинекологични заболявания за няма и 350 лв. за 10 дни, пълен пансион и процедури. Всяка сутрин почиващите правеха сутрешна физзарядка на „нашия” плаж.

И така трите дни минаха бързо, съборихме палатките, събрахме багажа и тръгнахме към двореца на Румънската кралица в Балчик.

Последен тъжен ден, пием чай и тръгваме!

Много интересно място е дворецът в Балчик, но само да обясня любовните истории и интригите около Румънската кралица ще ми трябват часове. А за ботаническата градина ако трябва да разказвам... Затова давам връзка, хората са го написали, който иска да чете и да гледа техните снимки:

http://www.visitbulgaria.net/bg/balchik/press-releases/20070827/balchik_palace.html

Накрая слагам една снимка да видите и автора на пътеписа – Жужи, на самото Огънче на Камен бряг. Това е място, където излиза природен газ и си гори.

Огънчето, дано да гори още дълго, а и ние да сме живи да му се радваме?!?

30.06. – 3.07. 2011 г.